882/11

Den 14. december 2011 blev i sag nr. 80.392:

xxxxxx xxxxxx xxxxxxxx
xxxxx xxxxxxxx xx xxxxx
xxxx xxxxxxxxx xx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har bilforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S. Hun klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en stjålet bil.

Klageren anmeldte i 2010, at hendes bil - en Land Rover Range Sport 4,2 SC fra 2005 – var blevet stjålet fra en parkeringsplads.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at der ikke er indtrådt en forsikringsbegivenhed.

I klageskemaet hedder det bl.a.:

"**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …**
Tyveri. Bilen har stået parkeret … d. 12. nov. 2010 ca. kl. 18.00 efter arbejdstiden. Næste morgen var bilen væk og politiet blev kontaktet. Derefter ca. 2 uger blev vi kontaktet af politiet ang. de intet kunne gøre og bilen stadig forsvundet (efterlyst). Alm. Brand blev derefter kontaktet og har fået politianmeldelsen + rapporten.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? …
Dækning af bil-tyveri: erstatning er blevet ansøgt, men forsikringen mener ikke det kan dækkes. Alm. brand har også fået udleveret 2 stk. nøgler."

Selskabet har i brev af 29/4 2011 heroverfor bl.a. anført:

"Klager anmelder medio november 2010, at køretøjet blev parkeret på parkeringsplads … den 12. november 2010, og konstateres stjålet den 13. november 2010, bilag ..

Vi blev den 26. august 2010 kontaktet af …kontoret, idet en af deres 'bilfindere' - en tidligere politibetjent - samme dag havde konstateret, at bilen stod på [adressen ved parkeringspladsen] over for nr. 7.

Bilfinderen oplyste at begge hjul på venstre side af køretøjet var flade, ligesom der var skader på højre side. Endvidere har bilfinderen oplyst, at han så bilen i samme stand de efterfølgende tre uger - således minimum til medio september 2010.

På daværende tidspunkt var køretøjet ikke efterlyst, ligesom vi ikke havde modtaget skadeanmeldelse fra klager, hvorfor vi ikke kunne foretage yderligere.

Grundet information fra bilfinderen, og henset til at klager i forbindelse med anmeldelsen af tyveriskaden benægter fakta om bilens skader, overdrog vi sagen til vores skadekonsulent.

Vores skadekonsulent tog kontakt til klager m.fl., i henhold til det vedlagte notat, bilag ..

Som det fremgår af notatet fra vores skadekonsulent, fremstår klagers forklaring som usammenhængende, ligesom klager - trods foreholdt bilfinders oplysninger om køretøjets placering og skader - tydeligvis bærer præg af erindringsforskydelser og benægtelse.

Dette skal sammenholdes med de fakta, at klagers bil grundet skaderne ikke kunne køre fra stedet ved egen kraft pga. to punkterede dæk, ligesom klagers bil har en fabriksmonteret effektiv startspærre.

Ydermere var klagers køretøj skændet af en ødelagt siderude og skader på højre side, hvilket, sammenholdt med at køretøjet på skadetidspunktet var 5 år gammelt, på ingen måder bidrager til køretøjets tyvetækkelighed.

Under henvisning til ovenstående, samt vedlagte notat fra vores skadekonsulent, finder vi ikke at klager har løftet bevisbyrden for, at der er indtrådt en forsikringsbegivenhed som anmeldt af klager.

På den baggrund fastholder vi vores afvisning i sagen.

Subsidiært gør vi gældende, at klagers køretøj med effektiv fabriksmonteret startspærre ikke kan køres uden brug af rette nøgle, herunder tilsvarende henset til, at begge venstre dæk var punkteret."

Selskabets skadeskonsulent har i notat om sagen bl.a. anført:

"Jeg indfandt mig [i klagerens firma] d. 13.12.2010. Jeg spurgte efter FT ([klageren]), men blev henvist til hendes datter, idet FT var bortrejst. [datteren] oplyste, at hun var stedfortræder for moderen, når denne var bortrejst. Det var i øvrigt også [datteren], der havde udfyldt skadeanmeldelsen.

Hun oplyste, at hun havde kørt bilen hjem den dag, hvor den blev stjålet. …

Direkte adspurgt om bilen havde været skadet før tyveriet, svarede hun klart nej. Hun kendte ikke til nogen skader, dog havde den vist fået skiftet dæk på et tidspunkt, men hun vidste ikke hvornår. Hun mente bestemt ikke, at der havde været problemer med bilen for nylig.

Det var dog ikke hende, der normalt kørte i bilen, så hun henviste til moderen eller til den ansatte, der normalt hentede varer i bilen. Bilen blev nemlig primært brugt til varekørsel, og der var en ansat, der stod for det.

Hun ville fremskaffe tlf nummer til den person.

[Datteren] oplyste at have kørt i bilen 3-4 gange indenfor det sidste halve års tid. Hun havde selv bil, så det var kun i sjældne tilfælde, at den havde holdt derude.

De øvrige personer med tilknytning til forretningen boede ikke derude, så den holdt kun derude, når [datteren] brugte bilen.

På vegne af FT skrev [datteren] under på samtykke-erklæringen.

Fortsat den 15.12.2010
Jeg blev d.d. ringet op af [datteren]. Hun oplyste telefonnummer … til '...'. Dette var hende, der normalt kørte i bilen. Det viste sig så, at det er [datterens] søster.

Det er påfaldende, at hun ikke sagde, at det var hendes søster, da jeg talte med hende nede i [firmaet], og hvor hun ikke kunne huske eller finde nummeret til den person, der normalt kørte i bilen.

Hun oplyste endvidere, at moderen var bortrejst indtil efter nytår. Jeg kunne ringe på tlf. nr. … efter nytår.

Jeg oplyste, at vi ikke gjorde mere i sagen før, jeg havde talt med moderen, så måske kunne hun ringe eller skrive til mig.

Fortsat den 12.1.2011
Jeg blev d.d. ringet op af FT, [klageren]. Da jeg ikke havde sagen med mig, aftalte vi, at jeg ville ringe tilbage den 13.1.2011.

Fortsat den 13.01.2011
Jeg kontaktede FT telefonisk på tlf. …

Hun oplyste, at hun havde bilens papirer og nøgler. Der var 2 nøgler, som hun fik med, da bilen blev købt tilbage i 2008. Hun kunne ikke svare på, hvornår eller hvor den var købt, men gik ud fra, at det fremgik af papirerne.

Adspurgt om bilen havde været på værksted oplyste hun, at de tilbage i 2008 havde en skade, fordi de havde påkørt en anden bil. De havde dog selv klaret det uden indblanding af forsikringsselskab.

Hun bekræftede [datterens] forklaring om, at hun brugte bilen engang imellem, men at det var FT og en anden datter, der var primær bruger af den.

Det blev aftalt, at jeg skulle komme og hente nøgler og papirer i [firmaet] fredag den 14.1.2011 kl. 1315.

Kontakt til bilfinder:
Det var blevet oplyst, at en bilfinder sidste sommer havde set bilen holde [på parkeringspladsen]. Jeg fik via …kontoret kontakt til bilfinderen.

Han kunne huske, at han var startet som bilfinder 1.6.2010. Her var han på den første dag blevet introduceret til området [ved parkeringspladsen], fordi der ofte holdt biler, der var stjålet.

På denne første dag fandt de også en, hvorfor han kom der en gang om ugen herefter. Han havde dog ikke fundet noget siden.

En dag i løbet af sommeren (26. august 2010) bemærkede han FTs bil, der holdt ca. midt på det store P-areal ... Han bemærkede den, fordi den holdt med 2 flade hjul, knuste ruder og nogle småskrammer. Han kontaktede derfor …kontoret, der ikke kunne se, at den stod som efterlyst. Det undrede ham meget, og han lagde derfor mærke til den i ugerne efter. Han var helt sikker på, at han havde set den i hvert fald de følgende 3 uger.

Forespurgt om hvor sikker han var på, at dette var FTs bil, svarede han, at han var helt sikker på, at både bilmærke og registreringsnummer var aflæst helt rigtigt. Det er faktisk det, som er helt afgørende i lige præcis det job. Så hvis det kom til en 'påstand-mod-påstand', var han altså helt sikker i sin sag. Han tilføjede afslutningsvis at bilen var sort.

Han havde desværre ingen billeder af bilen, da det dengang hurtigt blev afklaret, at den ikke var meldt stjålet.

Fortsat den 14.1.2011
Jeg traf FT i [firmaet] d.d. jævnfør aftale. Hun havde bilnøgler og registreringsattest, som jeg fik.

Efterfølgende bekræftede FT de oplysninger, hun havde givet i telefonen om, at bilen ikke havde haft skader ud over den skade i 2008, som de selv havde betalt for.

Jeg gjorde hende derefter bekendt med, at en bilfinder havde set bilen holde [på parkeringspladsen] gennem flere uger i sommeren 2010 med store skader, punkterede dæk knuste ruder.

Dette kendte FT intet til. Jeg anførte, at der slet ikke var sammenhæng i de oplysninger, vi havde omkring bilen fra i sommer og at den så blev stjålet i november uden at nogen overhovedet ville bemærke det.

Holdningen fra Alm Brand var, at der som sagen var belyst lige nu, ikke var sket en forsikringsbegivenhed. Der var derfor ingen erstatning. FT kunne måske få talt med sin familie om sagen, så den kunne belyses bedre. Herefter var hun velkommen til at ringe, men umiddelbart så det ikke så lyst ud i forhold til at forklare noget, der gav mening.

FT var forstående overfor dette, og det blev aftalt, at hun ville ringe, såfremt hun kunne komme med oplysninger.

Fortsat den 26.1.2011
FTs datter, …, ringede d.d. og spurgte til, hvad der skete i sagen. Jeg forklarede hende, at vi egentlig kun ventede på en afklaring fra FT vedrørende de oplysninger, som jeg talte med hende op. At bilen var set sidste sommer holdende [på parkeringspladsen] med store skader.

Dette mente [datteren] ikke kunne være rigtigt, og de ville nu sætte en advokat på sagen.

Deres forklaring til sagen var som de havde anmeldt, og de kendte intet til, at bilen havde holdt [på parkeringspladsen] med store skader. Det måtte være en anden bil, der var set derude."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at der er indtrådt en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed.

Nævnet har truffet sin afgørelse på skriftligt grundlag. Det kan derfor ikke udelukkes, at en bevisførelse for en domstol kan give et andet resultat. En sådan sag må i givet fald anlægges af klageren mod selskabet.

Med dette forbehold

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson